

DEN
EUROPÆISKE
REVISIONSRET

DA

Tale

26. oktober 2021

Tale af Klaus-Heiner Lehne, formand for Den Europæiske Revisionsret

Præsentation af Revisionsrettens årsberetning for 2020

Budgetkontroludvalget - Europa-Parlamentet

26. oktober 2021

Kun det talte ord gælder.

ECA Press

12, rue Alcide De Gasperi – L-1615 Luxembourg

E: press@eca.europa.eu @EUAuditors eca.europa.eu

Fru formand

Ordførere og skyggeordførere for decharge

Ærede medlemmer

Rådsformandskab

Kommissær

Mine damer og herrer

Det er en fornøjelse at være blandt jer her i Budgetkontroludvalget efter sidste års virtuelle møde. Jeg er her sammen med min kollega Tony Murphy, der - som I ved - er vores medlem med ansvar for årsberetningen og formand for vores femte afdeling.

Traktaterne fastsætter, at Revisionsretten skal "revidere regnskaberne over samtlige Unionens indtægter og udgifter" og afgive en "erklæring om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed", og det er dét arbejde, jeg her i formiddag vil præsentere for jer, hvad angår regnskabsåret 2020.

Vores revisorer ville normalt rejse vidt omkring for at foretage kontrol på stedet, indhente originale dokumenter, interviewe de reviderede enheders medarbejdere personligt og efterprøve den fysiske eksistens af EU-finansierede output for de 728 udgiftstransaktioner, vi udvalgte. På grund af folkesundhedssituationen var de imidlertid underlagt rejserestriktioner i mange måneder, så de måtte udføre det meste af deres arbejde ved skrivebordsgennemgange og videosamtaler med de reviderede enheder - og vi var klar over, at dette kunne øge opdagelsesrisikoen¹. Ikke desto mindre, og dét er kernepunktet, satte det indhentede revisionsbevis os i stand til at fuldføre vores arbejde og drage de nødvendige konklusioner.

Hvad konstaterede vi så i år?

Som det har været tilfældet i mange år, er vores erklæringer om **regnskaberne** og **indtægterne** blanke.

Med hensyn til **udgifterne** konstaterede vi, at de i 2020 endnu en gang var væsentlig fejlbehæftede. Men hvis vi ser på de forskellige udgiftstyper og skelner mellem de relaterede risici, så bemærker vi, at udgifterne med **lav risiko** var uden væsentlig fejlforekomst. Denne kategori omfatter udgifter, hvor støttemodtagerne skal opfylde bestemte - ofte simple - betingelser for at få ret til EU-finansiering, f.eks. direkte støtte til landbrugere, stipendier til studerende og budgetstøtte til tredjelande.

¹ Dette er risikoen for, at revisor ikke opdager en afvigelse, der ikke er blevet korrigeret af enhedens interne kontrol.

Udgifterne med **høj risiko** (f.eks. udgifter, hvor støttemodtagerne skal søge om godtgørelse af de støtteberettigede omkostninger, de har afholdt - ofte efter komplekse regler) var igen væsentlig fejlbehæftede. Andelen af udgifter med høj risiko steg til at udgøre en klar overvægt (59 %) i vores revisionspopulation for 2020, hovedsagelig på grund af en stigning i samhørighedsudgifterne, og som følge af dette vedtog vi - ligesom sidste år - en **afkræftende erklæring om EU-udgifterne som helhed**.

De fejl, der hyppigst blev konstateret af vores revisorer, var ikkestøtteberettigede omkostningsanmeldelser, ikkestøtteberettigede projekter, aktiviteter eller støttemodtagere, fejl i forbindelse med offentlige udbud og statsstøtte samt manglende dokumentation.

På området **Konkurrenceevne** anslog vi en samlet fejlforekomst på 3,9 %. Vi konstaterede hovedsagelig fejl i udgifter til forskning og innovation, især i personaleomkostninger anmeldt af SMV'er.

På området **Samhørighed** anslog vi en fejlforekomst på 3,5 % (allerede reduceret for at tage hensyn til korrektioner foretaget før vores undersøgelse). Vi konstaterede, at de fleste fejl vedrørte **ikkestøtteberettigede projekter og omkostninger**, og vi vurderede også nøje, hvad de *nationale* revisionsmyndigheder havde konstateret før os; her viste det sig, at **offentlige udbud** var en væsentlig kilde til problemer. Eftersom vi fandt yderligere fejl, der ikke var blevet opdaget på nationalt niveau eller af Kommissionen, konkluderer vi, at de restfejlfrekvenser, der rapporteres på nationalt niveau, ikke altid er pålidelige. Og det er ikke første gang, vi konstaterer dette, hvilket fører os til den konklusion, at situationen kan forbedres: I de fire år, vi har undersøgt udgifter for 2014-2020, har omkring halvdelen af de undersøgte udgifter været del af pakker, for hvilke de nationale revisionsmyndigheder rapporterede upålidelige restfejlfrekvenser på under 2 %. Og dette har en afsmittende virkning på Kommissionens egne skøn: Vi betragter Kommissionens skøn over fejlfrekvensen som en minimumsfrekvens. Min kollega Tony Murphy har undersøgt dette nærmere, og vi vil endnu i år udsende vores konklusioner i en særberetning om dette emne.

Vores revision af området **Naturressourcer** resulterede i en anslået fejlforekomst på 2,0 %, hvilket vi betragter som *tæt på væsentlighedstærsklen*. Her er der et klart skel: På den ene side var de direkte betalinger (69 % af udgiftsområdets udgifter) uden væsentlig fejlforekomst. På den anden side var resten af udgiftsområdet (landdistriktsudvikling, markedsforanstaltninger, fiskeri, miljø og klimaindsats) behæftet med større uregelmæssigheder.

På området **Sikkerhed og medborgerskab** var der fejl i en tredjedel af vores stikprøve på 27 transaktioner, heraf fire fejl med en effekt på budgettet. I vores årsberetning kan I se et sådant eksempel fra den første fase af covid-19-pandemien, hvor der blev angivet for høje omkostninger til transport af medicinske værnemidler fra Asien til Det Forenede Kongerige (der - som I ved - stadig kunne modtage EU-finansiering indtil udgangen af 2020). Der var ingen indkaldelse af tilbud, den anvendte vekselkurs var for høj, og der var anmeldte omkostninger til flyvninger, der faktisk var blevet aflyst - men alt dette blev ikke opdaget af de private eksterne revisorer og GD ECHO's egen kontrol. [Et andet eksempel vedrørte finansiering af indkvartering, måltider og rådgivning til uledsagede mindreårige - ydet af en NGO i Grækenland, som modtog et standardbeløb pr. mindreårig. NGO'en kunne imidlertid ikke dokumentere

over for vores revisorer, at bestemte ydelser faktisk var blevet leveret på et passende niveau; desuden var nogle af de unge blevet boende, selv om de ikke længere var mindreårige.] Et tilsvarende billede tegner sig på udgiftsområdet **Et globalt Europa**, hvor vi konstaterede 17 kvantificerbare fejl i de 75 undersøgte transaktioner.

På området **Administration** var der trods en række fejl (syv kvantificerbare fejl i 48 transaktioner) en fejlforekomst under væsentlighedstærsklen. Det er positivt, og sådan har det været under hele FFR for 2014-2020. Ud over at udføre vores arbejde vedrørende selve revisionserklæringen undersøgte vi også femten udbud om masker, handsker, temperaturfølere og andre personlige værnemidler, som blev gennemført i det første år af covid-19-pandemien - og vi konstaterede nogle problemer. Det står klart, at de akutte indkøb af personlige værnemidler i pandemiens tidlige faser var en udfordring, og vi vil vende tilbage til EU-institutionernes modstandsdygtighed under pandemien i en særberetning, der udarbejdes af min kollega Marek Opiota og vil blive offentliggjort i tredje kvartal af 2022.

Efter at have dækket de forskellige politikområder vil jeg nu beskrive fire tværgående emner for jer.

For det første, **geografiske oplysninger**. I beder os ofte om mere præcise oversigter over revisionsresultaternes fordeling på medlemsstaterne. Vores metode er ikke udformet til at give "pointoversigter" for de enkelte medlemsstater, men i bilag 5.2 og 6.2 i vores årsberetning angiver vi faktisk, hvordan de kvantificerede fejl, vi konstaterede på områderne samhørighed og landbrug, er *fordelt på medlemsstaterne*. Og i beskrivelserne af konkrete eksempler oplyser vi også, hvilke medlemsstater der er tale om.

For det andet, **inddrivelse**. Hvis Revisionsretten konstaterer en uregelmæssighed, er det ikke os, der skal forsøge at inddrive uretmæssigt udbetalte midler - det er op til Kommissionen og de nationale myndigheder. Vi tager hensyn til korrektioner ved beregningen af den samlede fejlforekomst, hvor det er muligt og relevant, men en stor del af disse korrektioner vedrører tidligere år, somme tider så langt tilbage som 1994 - i øvrigt det år, jeg første gang blev valgt til medlem af dette Parlament. I år så vi nærmere på Kommissionens præsentation af finansielle korrektioner og inddrivelse i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport og konstaterede, at den var kompleks og ikke altid klar. [Vi forsøgte at se på, hvad der lå bag de overordnede tal, men det viste sig at være meget svært at få et klart billede af, hvor mange regelstridige udgifter der blev korrigeret og i sidste ende tilbagebetalt til EU-budgettet. De præsenterede tal for gennemførte korrektioner og inddrivelse omfattede betydelige beløb, der var blevet opdaget før udbetalingen eller blot var skiftet ud med andre udgifter.] Dette er blot en "appetitvækker" vedrørende dette emne; vi arbejder videre med det og har planer om en særberetning i 2022.

For det tredje, **svig**. Revisionsretten sendte OLAF seks tilfælde af formodet svig konstateret i forbindelse med vores revisioner, og OLAF indledte undersøgelser vedrørende dem alle. I år indgik Revisionsretten også en aftale med Den Europæiske Anklagemyndighed og samarbejder således med enten OLAF eller EPPO inden for deres respektive jurisdiktioner. Vi beskæftiger os desuden med svig i flere igangværende revisioner, f.eks. om interessekonflikter i forbindelse med delt forvaltning (den fælles landbrugspolitik og samhørighedspolitikken). Og min kollega Nikolaos Milionis arbejder på en særberetning om Kommissionens og medlemsstaternes foranstaltninger til bekæmpelse af

svig vedrørende den fælles landbrugspolitik - bl.a. om emnet "land grabbing" - som I vil modtage omkring marts næste år².

Jeg bemærker desuden med tilfredshed, at man for to uger siden indledte en EU-dækkende operation kaldet **Sentinel**, hvor Europol sammen med alle de relevante EU-kontorer og -agenturer og mange medlemsstater tager sigte på at bremse kriminelle forsøg på at udnytte NGEU. Revisionsretten står klar til at bidrage til dette initiativ i relevant omfang.

For det fjerde, den såkaldte "**brexit-regning**". Som I ved, er det i henhold til traktaterne Revisionsrettens opgave at revidere EU's regnskaber. I den forbindelse undersøgte vi i 2020 tallene vedrørende Det Forenede Kongeriges udtræden; Kommissionen anslog, at Det Forenede Kongerige pr. balancedagen skyldte EU 49,6 milliarder euro, mens EU skyldte Det Forenede Kongerige 2,1 milliard euro, hvilket giver et nettobeløb på 47,5 milliarder euro, der skal betales til EU over de næste fem år.

Mine damer og herrer

Nok om regnskabsåret 2020. Tillad mig nu at tale lidt om fremtiden.

På grundlag af vores erfaringer med FFR for 2014-2020 identificerede vi en række **risici og udfordringer vedrørende den næste planlægningsperiode** - der, som I ved, ikke kun omfatter FFR for 2021-2027, men også Next Generation EU med et beløb, der er næsten dobbelt så stort som den foregående FFR-tildeling. Det er ikke kun programmets størrelse, der er en udfordring, men også det nye format. Vi vil i detaljer vende tilbage til **Next Generation EU og genopretnings- og resiliensfaciliteten**, først og fremmest når vi i andet kvartal næste år offentliggør en særberetning udarbejdet af min kollega Ivana Maletić, hvor vi vurderer Kommissionens proces for godkendelse af de nationale genopretnings- og resiliensplaner. Mere generelt er der i denne forsamling allerede gang i overvejelserne om, hvordan Revisionsretten kan håndtere regeloverholdelses- og performanceaspekterne vedrørende NGEU, hvilket også afhænger af afgørelser, der træffes af Kommissionen og medlemsstaterne. Men ét står klart: Det er min faste overbevisning, at både borgerne og I som deres direkte repræsentanter forventer, at NGEU bliver undersøgt **lige så grundigt** som de traditionelle dele af budgettet. Derfor er Revisionsretten meget taknemmelig for Parlamentets stærke støtte til den specifikke **udvidelse af vores revisionspersonale**, som vi anmodede om på budgettet for 2022. Vi håber, at Parlamentet vil fastholde dette punkt som en af sine prioriteter i den kommende forligsprocedure. Det handler ikke om en simpel rutineopgave; i sidste ende handler det om at have de nødvendige ansatte, så vi kan give *jer* oplysninger og revisionsresultater om NGEU, som I ellers ikke ville få.

² I EU-sammenhæng bruges udtrykket "land grabbing" om det fænomen, at landbrugsjord og tilskud under den fælles landbrugspolitik koncentrerer hos store virksomheder og investorer, især i østeuropæiske medlemsstater. "Land grabbing" kan sættes i forbindelse med svigagtige praksis såsom tvang, udøvelse af politisk indflydelse, brug af insideroplysninger, manipulation af procedurer eller betaling af bestikkelse og fører til en koncentration af støtte under den fælles landbrugspolitik, som kan udgøre en særlig form for "rent seeking".

Endelig vil jeg gerne sige nogle få ord om **performance**, eftersom adskillige medlemmer af Parlamentet har henvendt sig til mig om dette emne i de seneste dage. Lad mig forsikre jer om, at Revisionsretten er fuldt engageret i at revidere EU-udgifternes og -politikernes performance. Vi gør det allerede på adskillige måder, bl.a. i vores mange særberetninger og i vores samlede beretning om performance. Vi ønsker - med vores begrænsede ressourcer - at give jer en vifte af revisionsarbejde, som **opfylder de behov**, Parlamentet og Rådet har. Derfor tog jeg med glæde imod Olivier Chastels glimrende forslag om, at repræsentanter for Revisionsretten og Budgetkontroludvalget uformelt bør drøfte, hvordan en sådan samlet beretning kunne se ud i praksis - som supplement til det input, I allerede har givet min kollega med ansvar for dette område, Francois-Roger Cazala. Efter min mening, fru formand, vil det være rimeligt at lade denne begrænsede gruppe påbegynde sit arbejde så snart som muligt og fremsætte sine konklusioner sidst på året, så Revisionsretten - i fuld uafhængighed - kan tage disse konklusioner i betragtning, når den tager endelig stilling i februar næste år.

Fru formand, kære medlemmer

Lad mig afslutte med at sige, at jeg ikke bebrejder jer, hvis I oplevede et "déjà vu" fra sidste år, da I hørte resultaterne af vores årlige revisioner i år; det var - med et citat fra den velkendte TV-sketch, som vi tyskere ynder at se nytårsaften - "same procedure as every year". Der er ganske rigtigt tale om forholdsvis stabile resultater på de enkelte områder, og de problemer, der skal løses, er også forholdsvis klare. Reglerne - det være sig EU-regler eller nationale regler - er ofte komplekse, og vi konstaterer fortsat, at mange af de efterfølgende kontroller ikke altid er fuldt effektive. I denne forbindelse bemærker vi en ændring i gennemførelsesmodellen. Betalingerne fra genopretningsfonden skal baseres på opfyldelse af **delmål og slutmål**, hvorimod det aktuelle system bygger på godtgørelse af omkostninger. Dette vil naturligvis få betydning for, hvad der skal betragtes som en fejl, og det kan også føre til ændringer i, hvad vi konstaterer og rapporterer. Men det må vi få at se.

Udfordringen for os alle er følgende: Kan Unionen levere på en effektiv og gennemsigtig måde med et mere eller mindre fordoblet budget? Hvis vi i vores forskellige roller ikke består denne prøve, hvis vi ikke afsætter tilstrækkelige ressourcer til opgaven på nationalt niveau og EU-niveau, hvis offentlige midler går til spil, eller hvis vi lader uregelmæssigheder eller svig underminere genopretningen på vores kontinent, så får vi ikke en ny chance.

Jeg ser meget frem til vores drøftelser her i formiddag, og med henblik på at grave dybere i alle disse emner vil jeg gerne gentage vores ønske fra Revisionsrettens side om at kunne byde Budgetkontroludvalgets medlemmer og ansatte velkommen i Luxembourg snarest muligt næste år. Jeg håber således, at jeg snart møder jer alle igen.

Tak for opmærksomheden.